

ΠΑΡΑΞΕΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΤΑ ΦΙΛΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ !

Σκέψεις ενός ατόχειρης για το φιλή. Οι άνθρωποι πεθαίνουν, αλλά το φιλή είναι άθανάτο ! Φιλιά που είχαν μοιρικές συνέπειες στην Ιστορία. Μιά αίματηρά ήττα τών 'Αγγλων εξ αίτιας ενός φιλιού. 'Η κόρησσα Ταρνόφσκυ, ή σατανική γυναίκα με τὰ κολασμένα της φιλιών. Φιλιά που προκαλούν θανάτους και συμφορές κλπ. κλπ.

Ένας νέος που αυτοκτόνησε σε μια μικρή πόλη της 'Αγγλίας, άφησε πόνιν νά θέσει τέραμα στη ζωή του ένα σημάδιμα, μέσα τόν όποιον έλεγε και τὰ έξης :

«Πεθαίνω για ένα φιλή, για ένα φιλή μονάχα !... 'Αλλά τó φιλή είνε άθανάτο !... Πηγαίνε από χείλη σε χείλη, αιώνα σε αιώνα, από χιλιετηρίδα σε χιλιετηρίδα... Οι άνθρωποι τó μαζεύουν για νά τó μεταβιβάσουν σε άλλους και πεθαίνουν. 'Αλλά τó φιλή είνε τó ίδιο, άθανάτο !...»

Φαίνεται λοιπόν πώς ó νέος αυτός έπετ την τελευταία στιγμή της ζωής του μια μεγάλη άλήθεια. Έκατοντάδες και χιλιάδες άνθρωποι άπεθάναν για ένα μονάχα φιλή!

Γιά ένα φιλή !... Στέμματα βασιλικά έχάθηκαν, θρόνοι έγκρημισθήκαν, πόλεμοι έκηρύχθησαν και τó αίμα έτρεξε σάν ποτάμι για ένα μονάχα φιλή σ' αυτόν τόν κόσμο ! 'Η Ιστορία είνε γεμάτη από τέτοια παραδείγματα. Θα αναφέρουμε έδω δύο μονάχα, από τὰ πιο πρόσφατα.

Ένα μονάχα φιλή ήταν εκείνο που άλλαξε έξαφνα όλότελα την Ιστορία της δυτικής 'Αφρικής.

«Αν οι 'Αγγλοι ύπέστησαν τή βραδεί εκείνη ήττα στή Μαζούμπαμπεργκ, όταν έπολεμοσαν με τούς Μπόερς, αυτό έγινε μόνο και μόνο για ένα φιλή !...»

Στις 27 Φεβρουαρίου τó 1881, τὰ στρατεύματα τού 'Αγγλου στρατηγού Σιρ Τζόρτζ Κόλλεϋ είχαν ύποστη τήν έπίθεση τών έχθρών, κοντά στή Μαζούμπα—Χίλλ, και βρέθηκαν σε έξαιρετικά δύσκολη θέση. Τέλος έπειτα από πολύωρη μάχη άποδεικαίστηκαν, και ó ίδιος ó Κόλλεϋ έσοκώθηκε μαχόμενος ήρωικά. 'Η ήττα αυτή και ó θάνατος τού ήρωικού στρατηγού άποτελοϋν μιάν από τίς πιο μαύρες σελίδες της 'Αγγλικής Ιστορίας.

Και όμως ή πραγματική αίτια αυτής της καταστροφής δέν αναφέρεται από τήν έπίσημη Ιστορία. Βρίσκεται μονάχα στή Ιστορικά παρασκήνια. Και τó πράγμα συνέη έως έξης :

Ό διπλωματικός άντιπρόσωπος της 'Αγγλίας στήν Ουαγιάνα είχε άγαπήσει τρελλά μια ώραιωτάτη κόρη και στίς 8 'Ιανουαρίου τήν ζήτησε από τούς γονείς της, για νά τήν κáμη γυναίκα του. 'Εκείνοι έδэхθησαν με πρόθυμια τήν πρότασή του και έπροσκάλεσαν για τó ίδιο βράδυ στό σπίτι τους τόν νεαρό διπλωμάτη, τόν στρατηγό Κέρρ, όπως λεγότανε.

'Η συντροφιά ήταν εύθυμη, ó Κέρρ έννοιωσε τόν έαυτό του εύθυμμένο, γιατί τή βραδιά αυτή μόδεσε νά δώση ένα φιλή στήν άγαπημένη του. 'Ακριβώς όμως τήν ώρα εκείνη, που συνομιλοϋσε γλυκά με τήν ώραία του, ó κλητήρας της πρεσβείας τού πήγε γρηγόρα-γρηγόρα και τó έδωσε ένα έπειγον και έμπιστευτικό τηλεγράφημα.

— 'Ες αύριο τó σπουδαία, έσκέφθηκε ó νεαρός διπλωμάτης, όπως άλλοτε ένας άρχαίος όμοίος του σε μια παρόμοια περίπου περίπτωση.

Και έβλεπε τó τηλεγράφημα στή τσάπη του, με τó σκοπό νά τó άνοιξη άργότερα. 'Η άγαπημένη του ήταν εκεί κοντά του, και ξανάρχισε τήν εύχάριστη συνομιλία που είχε μαζί της.

Αυτό όμως άκριβώς ήταν και τó δέλερο σ' αυτήν τήν περίπτωση. Τó τηλεγράφημα προερχόταν από τó 'Υπουργείο τών 'Εξωτερικών της 'Αγγλίας και τó έδινε έντολη νά άποστείλει άμέσως τή μοιρα τού 'Αγγλικού στόλου που βρισκόταν εκεί, εκείνες τίς μέρες, καθώς και τὰ άποσπάσματα τού στρατού, για νά βοηθήσουν τó στρατηγό Κόλλεϋ.

Τή διαταγή αυτή ó Κέρρ τήν έξετέλεσε βέβαια τήν άλλη μέρα, εϋθύς μόλις έδιάβασε τó τηλεγράφημα. 'Ηταν όμως άργά πεία. 'Αν οι έννομοίς που διάτασε τó 'Υπουργείο, έφθάναν στό στρατηγό Κόλλεϋ λίγες ώρες πρόητερα, τὰ άγγλικά όπλα θα έθριάμβευαν και πάλι στήν περίπτωση εκείνη, και ή βρετανική όδεα δέν θα έσοκείναιε με τήν άνεπανάφθητη εκείνη καταστροφή της Μαζούμπα-Χίλλ. Ένα φιλή έσοκείσε στή Μεγάλη Βρετανία μια χαμένη μάχη, μια μείωση τού κύρους της και άρκετές εκατοντάδες στρατιωτών και άξιωματικών.

«Ας διηγηθούμε τώρα τó δεύτερο περιστατικό. Θα έξερετε ίσως, θα έχετε άκούσει για τήν περιφημή ρωσίδα κόρησσα Μαρία Ταρνόφσκυ και τίς συνέπειες που είχαν τὰ φιλιών της σ' εκείνους που τὰ... έξερεταν άπ' τὰ κοραλλείνια χείλη της.

'Η κόρησσα Ταρνόφσκυ είχε παντρευτή έναν εύγενή τόσο ήλιωμένο, ώστε όσοι τούς έβλεπαν μαζί χωρίς νά τους έξερουν, θα μπορούσαν νά όρκισθούν ότι ήταν πατέρας και κόρη ! Μιά νεαρή γυναίκα, σάν τήν Ταρνόφσκυ, ήταν φυσικά άδύνατον νά άπολαύση τή χαρά της ζωής κοντά σ' ένα τέτοιο γέρο. Και εϋθύς από τήν άρχη ή κόρησσα έξήτησε άλλοτν τήν εύτυχία που δέν μπορούσε νά της δώση ó σύζυγός της.

Έκείνος όμως τήν άγαπούσε πολύ, τήν περιποιόταν, έκαμε ό,τι μπορούσε για νά τήν εύχαριστήση. Ένα βράδυ, όργάνωσε για ό χάρη της μια όμορπότη και μεγαλοπρεπείσάτη έσπερίδα, στήν ό-πεία έξερεταν τὰ πιο διαλεκτά μέλη της ρωσικής άριστοκρατίας.

Τὰ μάτια της νεαρής κόρησσας, που έλαμπε από τó βράδυ, από όμορφιά, έπεσαν σ' ένα νεαρό άριστοκράτη άξιωματικό της ιδιαίτερως φρονιάς τού Τσάρου. Τής έκαμαν τήν καλύτερη έντύπωση τó ώραίο του παράστημα, οι διαλεκτοί και εύγενικοί του τρόποι και χόρεψε μαζί του, σάν μέσα σε μια παρασάλη. Έγερνε εύθυμμένη στόν όμο του, άφάντανε στα δυνατά του μπράτσια, μέσα στόν λίγγο τού χορού, τόν έαύταιε σαν άνεπαρμένη στά μάτια...

Τó πράγμα όμως αυτό είχε έξοργίση φοβερά τó γηραιό της σύζυγο. 'Η κόρησσα δέν έκρατούσε καμμία έπιφύλαξη, πολλά βλέμματα τήν παρακολουθούσαν με κάποια εύφρανία έσγραφωμένη επάνω τους. Όταν μάλιστα για μια στιγμή, στή διακοπή τού χορού, τó νεαρό ζευγάρι άποτραβήχτηκε σε μια άπόμνηρη γωνιά, ó άνδρας της Μαρίας δέν μπορούσε νά κρατηθή πεία. 'Απαύτως τρελλά τή γυναίκα του και έμπρός τού σκάνδαλου που είχε άρχιση για δημοσυγγήτα, έσκόπθηκε άποφασιστικός και έληθίσε τους δύο όδους. Έτραβήξε, βίαια κάπως, τή γυναίκα του από τó μπράτσιο και τίς έκαμε όργισμένες παρατηρήσεις.

Ποιά ήταν ή άπάντηση της κοήσσης ; Μέσα στήν όργη της κ' αυτή, με τó αίμα άνεβαρμένο στό κεφάλι, δέν έβγαλε μιλά. Έπιασε όμως με τὰ τρυφερά της χείρα τόν άξιωματικό και τού έδωσε ένα ήχηρό φιλή στό στόμα !

Τó φιλή αυτό είχε τίς συνέπειες του, άλλα συνέπειες πολύ διαφερόμενες από εκείνες που έπεριμένα ή κόρησσα. 'Ο γηραιός σύζυγός της έκάλεσε τόν άξιωματικό σε μονομαχία, και τόν έσοκείσε !...

'Η κόρησσα δέν μπορούσε πεία νά ζήση μ' αυτόν τόν άνθρωπο που τής είχε θίξη τόν έγοιμό της, που είχε δημοσυγγή σκάνδαλο εις βάρος της και που είχε σοκώσει τόν άνθρωπο που αυτή είχε άγαπήσει. Άπεφάσισε νά πάρη διαζύγιο και για νά τó έπιτύχη, έξήτησε τή συνδρομή τών εύγενών περιφημών δικαστικών της Πετρούπολης που είχε γίνη κ' αυτός σκάβρος της φιλή.

'Αλλ' αυτό δέν τής ήταν άρκετό. Έπρεπε νά πάρη επίσης διαζύγιο άπ' τή γυναίκα του κ' ó ίδιος ó δικαστικός για νά παντρευτή μαζί της.

Όλα έγιναν σύμφωνα με τήν έπιθυμία της. 'Αλλ' ή γυναίκα αυτή ήταν, ό σατανάς μεταμφιεσμένος σε άνθρωπο. Δέν άργησε νά έγκαταλείψη και τόν καινούργιο της σύζυγο, τόν δικαστικό, για νά άκολουθήση έναν άλλον άνδρα που είχε γνώριση και ό όποιος λεγότανε Καμαρόφσκυ.

'Η κόρησσα δέν ήταν από τίς γυναίκες που βρίσκουνε τήν εύτυχία σε μια ήσυχη οικογενειακή ζωή. 'Ηθελε πάντοτε νά άρέση, άγαπούσε τήν πολυτέλεια, τή γλιδή, τή σπατάλη. 'Ο Καμαρόφσκυ είχε μεγάλη περιουσία. Τί ήταν όμως και ή μεγαλύτερη περιουσία, με τή ζωή που περνούσε ή μοιραία αυτή γυναίκα;

Και όταν μέσα σε τρία μονάχα χρόνια, ó Καμαρόφσκυ ήταν πεία κυριολεκτικώς κατεστραμένος, εκείνη δέν αισθανθηκε μέσα της καμμία ύποχρέωση νά τόν ένισχύση στίς δύσκολες εκείνες στιγμές, νά τόν παρηγορήση νά τόν έλαφροήση τόν πόνο και τή δυστυχία, τήν όποία αυτή ή ίδια τού είχε φέ-

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

Ο ΖΟΛΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ

Μιά σύντομη περιγραφή της ιδιωτικής ζωής του Ζολά. Η ιδιοτροπία του. Κυνικά καύματα και... χειμερινό έπανωφόρι! Η δυστυχία του Ζολά κατά τα πρώτα χρόνια του σταδίου του. Πανωφόρι που πετά πρὸς τὸ ένεχυροδανειστήριο, ενώ τὸ χιόνι έχει σκεπάσει τὰ πάντα! Ἀπὸ τὴν πλάτη στὸ στομάχι κλπ.

Ὁ κόσμος δὲ χορταίνει μονάχα μὲ τὰ ἔργα τῶν μεγάλων συγγραφέων. Φλέγεται ἀπὸ τὴν ἐπιθυμία, πολλές φορές, νὰ πληροφορηθῆ καὶ περὶ τῆς ιδιωτικῆς τῶν ζωῆς. Πῶς ζοῦνε στὸ σπίτι τους, πῶς ἐργάζονται, πῶς διαθέτουν τὴς ὥρες τῆς ἀναπαύσεώς τους, τὴ εἶδος ἀδυναμίας ἔχουν, ποῖς εἶνε ἡ προτιμῆσις τῶν συγγραφέων πού μᾶς συνεκλόνισαν, πού κατῳρῆσαν νὰ μᾶς ἀσπασάσουν ἕνα δάκρυ, ἢ ἕνα γέλιο, ἢ πού μᾶς ἀφῆσαν γιὰ κάμποσο συλλογισμένους. Θέλουμε νὰ εἰσχωρήσουμε στὸ δωμάτιο πού κοιμοῦνται, νὰ ψαζοῦλένουμε, νὰ μάθουμε ποιά ὥρα κοιμοῦνται καὶ ποιά ξυπνοῦν. Ζητάμε νὰ μάθουμε ἂν εἶνε στὸ σπίτι τους καὶ στοὺς δικούς τους πρῶτοι καὶ γλυκομίλητοι, ἢ ἀπότομοι καὶ τραχεῖς, θέλουμε τέλος νὰ ἐξεγνώσουμε ὅλες τὴς μικρολεπτομέρειες τῆς ιδιωτικῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν πού μᾶς ἐνδιαφέρουν σχεδὸν ὅπως καὶ τὸ ἔργο τους. Καὶ οἱ δημοσιογράφοι ἀναλαμβάνουν νὰ ἱκανοποιήσουν, νὰ χορτάσουν τὴν περιέργειά αὐτῶν τοῦ κοινῷ.

Ἐχομε σχετικῶς ὅτ' ὄψιν μας μὴ σύντομη περιγραφή τῆς ιδιωτικῆς ζωῆς τοῦ Ζολά, διὰν ἀκόμα βρισκόταν στὰ πρώτα βήματα τοῦ σταδίου του. Γιὰ τὴν ἰδιωτικὴ ζωὴ τοῦ μεγάλου Γάλλου συγγραφέως ἔχουν γραφῆ πολλά καὶ ἀπὸ τοὺς βιογράφους του, ὥστε νὰ μὴν προσθέτῃ τίποτε τὸ νέον ἢ σύντομη αὐτῆς περιγραφή. Ἐξεῖς ὅμως αὐτὸ τὸ ἔξαιρετικόν, ὅτι εἶνε σύγχρονη τοῦ Ζολά, ὅτι ἐγράφη διὰν ἔδωκε ὁ συγγραφεὺς τῆς «Νανάς».

Ἰδοὺ τώρα ἡ περιγραφή αὐτή: «Τὸ ὄνομα τοῦ Αἰμιλίου Ζολά ἀντηχεῖ καὶ πάλι στοὺς φιλολογικούς κύκλους ἕξ ἀφορμῆς δύο νέων ἔργων του: τῆς «Γῆς» καὶ τῆς «Κοιλιάς τοῦ Παρισίου».

Κουρασμένος ὁ συγγραφεὺς ἔχει ἀποσυρθεῖ στὸ ἰσόγειο σπιτάκι του τῆς οδοῦ Βουλώνης ὅπου μονάζει, χωρὶς νὰ δέχεται σχεδὸν κανένα, ἐκτός ἀπὸ λίγους πολὺ στενοὺς φίλους του.

Ἐχοντας κανεὶς ὅτ' ὄψιν τὰ βίαια καὶ ὅλο νεῦρα ἔργα τοῦ Ζολά, τὸν φαντάζεται ἀσφαλῶς ὡς ἕνα ἀνθρώπο βίαιο, πού ἀγαπᾷ τὴ δράση τὴν ἀκατάπαυτη καὶ τὴν κίνηση.

Μὰ ὁ Ζολά εἶνε στὴν ἰδιωτικὴν τῆς ζωῆς ἀλωσδιόλου διαφορετικὸς. Εἶνε ἰσα-ἴσα ἕνας ἀνθρώπος γαλήνιος, πρῶτος καὶ ὄνειροπόλος.

Ἐνας συγγραφεὺς λέει κάπου: «Ὅταν κανεὶς ἐναντιλῆ τὴν ἐνεργητικότητά του σ' ἕνα ζήτημα, σ' ἕνα σμῆμα, ἔχει κατόπιν ἀνάγκη ἀπὸ ἡσυχία, ἀπὸ γαλήνη, ἀπὸ ἀκνησία». Σ' αὐτὴ τὴν κατάστασι βρίσκεται τώρα ὁ Ζολά. Ζῆ μὴ ζωὴ μονομένη, ἀποτραβηγμένη, ἐντελὴς φιλολογικῆ. Μόνον τὰ βιβλία του τὸν ἀπασχολοῦν καὶ τὸ γράψιμο.

Τὸν βροῖσκουμε στὸ λιτὸ καὶ ἀπῆριτο ἐνδιαίτημά του. Ἡ περιβολὴ του δὲν μπορεῖ νὰ ἔχη καμμιά ἀξίωσις κομποῦτος καὶ μάλιστα τώρα τὸ χειμῶνα. Μᾶς δέχεται κυλιγμένη σ' ἕνα παράενο καὶ ἀπροσδιοριστὸν χρώματος καὶ ποιότητος πανωφόρι. Μὰ αὐτὴ εἶνε μὴ μικρολεπτομέρεια, στὴν ὁποία δὲν δίνει σημασίαν ὁ συγγραφεὺς τοῦ «Ζερμινάλ». Ἀνοίγουμε μαζὺ του συζήτησι. Μιλᾷ σὰν, σιγανᾷ, ἡρεμᾷ, γλυκᾷ, ἀντίθετα πρὸς τὴ βίαια φρασολογία πού μεταχειρίζεται στὰ ἔργα του. Ὅταν μιλεῖ, τὸ μέτωπό του ταχύνεται συχνὰ παρακολυθῶντας ὅλες τὴς κινήσεις τῆς σκέψεως.

Ὁ Ζολά, ὄχι μονάχα δὲν ἀποδίδει καμμιά σημασίαν στὴν περι-

βολὴ του, ἀλλὰ πολλές φορές καὶ τὰ ρούχα πού φορεῖ εἶνε ἐντελῶς ἀντίθετα πρὸς τὴν ἐποχὴ. Ἐταῖ τὸ περασμένον καλοκαίρι καὶ μάλιστα κατὰ τὴν ἐποχὴ τῶν κυνικῶν καυμάτων φοροῦσε ἱεραινὰ χειμωνιάτικα ρούχα, ὅπως μᾶς ἐβραβίαινε ἕνας ἀπὸ τοὺς ὑπῆρτες του, ἐνὸς πολλὰς φορές κατὰ τὸ χειμῶνα φορεῖ μὴ σατανάζουσα, ἐπάνω ἀπὸ τὴν ὁποία οἶχνη το...πανωφόρι του.

Θὰ νόμιζε κανεὶς ὅτι ὁ ἰδρυτὴς τῆς νατουραλιστικῆς Σχολῆς, ἀπὸ σκοποῦ ἐμφανίζει τὴς ιδιοτροπίας αὐτῆς στὴν περιβολὴ του. Τίποτε ὅμως ἀπ' ὅλα αὐτὰ. Ντύνεται ὅπως φτάσει, ἐντελῶς πρόχειρος, χειμῶνα, καλοκαίρι. Στὸ δωμάτιο του βρισκονται ριγμένα ἐξ' ὅ κα' ἐκεῖ, ἀτακτα, σακκάκια, ἐπανωφόρια καὶ καπέλλα ὄλων τῶν ἐτοχῶν καὶ ὄλων τῶν συμφῶν. Ἀπὸ καὶ ἀράζει στὴν τυχὴ ὅτι φτάσει καὶ ντυνεται.

Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμῆ κάνει ἐντύπωσις ἡ γαλήνια φροσιονομία του. Καὶ ὅπως τότε τότε, ἂν προσέβῃ κανεὶς, θὰ ἴδῃ τὴ φροσιονομία αὐτὴ νὰ σκιάζεται ἀπὸ κάποια οὐκ περασμένον θλίψεον καὶ πικριῶν. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦμε ὅτι ὁ Ζολά στὴν ἀρχὴ τοῦ φιλολογικοῦ τοῦ σταδίου δοκίμασε τὴς πὸς σκληρῆς ἀπογοητεύσεως. Τρομερὰ φτωχὸς, γεωμῆσις πολλὰς φορές μονάχα μὲ τέσσερες πεντάρες καὶ ἀμέτρητες νιχτες κοιμήθηκε χωρὶς νὰ φῆ τίποτε.

Δὲν ἔχει σβῆσει ἀκόμα ὅτ' τὴ μνήμη μας ἡ φρικτὴ ἐκείνη χειμωνιάτικη βραδιά, πού τὸ χιόνι εἶχε σκεπάσει τοὺς δρόμους; καὶ τὴς πλατείας τοῦ Παρισίου. Τὸ βράδυ αὐτὸ ὁ Ζολά, περιγνίστας ἀπὸ τὴν πλατεία τοῦ Παρθέου μαζὺ μὲ μὴ κυρία, ἔβγαλε ἔξωρα τὸ πανωφόρι του καὶ τῆς τὸ ἔδωσε νὰ τὸ πᾶν στὸ ἐνεχυροφανεῖστίριο. Δὲν εἶχε στὴν τσέπη του οὐτε μὴ πεντάρα καὶ ἀπὸ πολὺν καιρὸ τοῦ εἶχαν κόψει κάθ: πίστωσι.

— Θὰ κρῶστε! τοῦ εἶπε ἡ φίλη του βλέποντάς τον νὰ βγάξῃ τὸ πανωφόρι του.

— Ὅχι δά, θὰ ζεσταθῶ, ἀποκρίθηκε ὁ Ζολά.

— Πῶς;

— Ἀπλοῦστα... τρώγοντας! Ἀφαιρῶ ἕνα βόρος ἀπ' τὴν πλάτη μου γιὰ νὰ τὸ εἶξω στὸ στομάχι μου!...

Κι' εἶτα ἔγινε. Τὸ πανωφόρι ἐδόθη στὸ ἐνεχυροδανειστήριο καὶ ὁ Ζολά ἱκανοποίησε τὸ διαμαρτυρόμενον στομάχου του...

ΟΥΔΕΝ ΚΑΙΝΟΝ ΥΠΟ ΤΟΝ ΗΛΙΟΝ

ΤΟ ΚΑΛΟΡΙΦΕΡ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΡΩΜΗ

Τὸ περίφημον γερμοκ: «οὐδὲν καινὸν ὑπὸ τὸν ἥλιο», ἀποδεικνύεται ὀλοένα καὶ περισσότερο ἀληθινόν. Μέχρι πρὸ ὀλίγου ἐπικρατεῖσε ἡ γνώμη ὅτι ἡ θερμότης καὶ πρὸ πάντων τὰ καλοριφέρ εἶνε ἐφευρέσεις τῶν τελευταίων χρόνων.

Ἀλλὰ ἡ τελευταία ἀνασκαφὴ πού γίνοντα στὴν ἀρχαία Πομπηία καὶ στὸ ἀρχαίον Ἡράκλειο τῆς Ἰταλίας ἀποδεικνύουν, ὅτι οἱ πλούσιοι Ρωμαῖοι, χρησιμοποιοῦσαν στὰ σπίτια τους καλοριφέρ, κάπως διαφορετικὰ βέβαια ἀπ' τὰ δικὰ μας, ἀλλὰ περισσότερο ἢ ὡς ἀποτελεσματικὰ. Οἱ τοῖχοι τῶν πλουσίων ρωμαϊκῶν σπιτιῶν ἦσαν μῆσα κοψίμοι, τὰ κοψώματά τους δὲ ἐπικοινωνοῦσαν μ' ἕνα ἄλλο κοψώμμα πού ὄπηχε κάτω ἀπ' τὸ μοσαϊκὸ τοῦ πατώματος. Τὸ δεύτερον πάλι ἐκεῖνο κοψώμμα ἐπικοινωνοῦσε μὲ ἕνα μεγάλο φοῦνο πού βρισκόταν στὸν κήπο του σπιτιοῦ καὶ ὁ ἄνετος μετέδιδε τοὺς τοίχους καὶ στὸ πάτωμα ἐλαφριά καὶ εὐχάριστη θερμότητα. Ἐτσι οἱ Ρωμαῖοι εἶχαν ἀρετὴν ζεστασθῶν στὰ σπίτια τους κατὰ τὸν χειμῶνα.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Ἄλλο πρῶγμα εἶνε ὁ γάμος καὶ ἄλλο ὁ ἔρωσ: ὁ ἔρωσ περνᾷ, ἐνὸς ὁ σύγγος μένει!...

Φρανοῖς ντὲ Κρουαζὸν Τὰ λόγια ἐδόθησαν στοὺς ἀνθρώπους γιὰ νὰ κρῖβουν τὴς σκέψεις τοῖς. Ταλλεῦρανδὸς

Ὁ Ζολά στὸ νεκρικό του κρεβάτι

ρι. Ἄπ' ἐναντίας δὲν ἔδισταμε νὰ τὸν ἐγκαταλείψῃ γιὰ νὰ ξαναγυρῆσι στὸν προηγούμενον ἄντρα τῆς, τὸ δικαστικόν, ὁποῖος ἐπεριέμεν πάντοτε μὲ πόθο καὶ μὲ λαχτάρα τὰ θεριά της φιλά.

Ὁ Καμαρόφσκυ αυτοκτόνησε, ἀλλὰ καὶ ὁ δικαστικὸς δὲ στάθηκε πρὸ εὐτυχισμένος. Ἡ κόμησσα τὸν ἄφησε σὲ λίγο καί, ἀηδιασμένη, κα' ἀπογοητευμένη ἀπὸ τὴ Ρωσία, ἄρχισε μακρυνὰ, τρελλὰ καὶ περιπετειώδη ταξείδια. Πόσους θανατώσας τῆς ξετρελλᾶνε στὰ ταξείδια της αὐτὰ, δὲν μπορεῖ νὰ τὴ κανεὶς. Εἶνε ὅμως βέβαιον ὅτι ὄλοι, ὁ ἕνας ἐπειτα ἀπὸ τὸν ἄλλο, γινῆκανε σκλάβοι τῆς. Ὅπως ἐπίσης εἶνε βέβαιον ὅτι ὄλοι: τοὺς ξετρελλᾶναν τὰ θεριά της φιλά. Τὸ φίλ, νὰ ποῖ ἦταν τὸ σατανικὸ ὄλο αὐτῆς τῆς μοιραίας γυναίκας. Μ' αὐτὸ ἔδινε τὴν εὐτυχία καὶ τὸ θάνατο!...

